

'Ze liet de deurknop los en verdween in de golven'

"Voor de ogen van haar redders en familie liet ze de deurknop los en verdween in de golven. Zij is nooit meer gevonden." Ondanks dat de jaarlijkse herdenking van de Watersnoodramp uit 1953 in zeer kleine kring plaatsvond, kwamen er vanochtend tóch verhalen los.

Burgemeester Jack van der Hoek legde [voor het eerst](#) een krans bij het monument, samen met zijn vrouw. Daarna volgde kinderburgemeester Josefien van der Meer met een witte roos. Het drietal was als enige aanwezig bij de [68e herdenking](#), die live op Omroep Zeeland werd uitgezonden.

Van der Hoek stond in zijn speech stil bij de impact van de ramp. De geliefden die in het water verdwenen, het gevaar dat het water - waar we vaak zo van genieten en profiteren - toen vormde. Hij probeerde zich voor te stellen hoe het zou zijn om in één nacht je halve familie te verliezen.

'Alles na de ramp was gericht op overleven'

"Onvoorstelbaar, maar zo is het velen vergaan." Hij noemde ook het stille verdriet van de overlevenden. Jarenlang werd er niet gesproken over de ramp, in sommige families zelfs tot op de dag van vandaag. "Alles na de ramp was gericht op overleven en wederopbouw, niet op verwerken", zei Van der Hoek.

Omroep Zeeland zond de herdenking van de Watersnoodramp vanochtend live uit, je kan de herdenking hier terugkijken:

Dat er nog steeds niet-vertelde verhalen zijn, leerde de burgemeester afgelopen week uit zijn eigen familie. Toen hij een tante vertelde over zijn rol bij de herdenking, hoorde hij voor het eerst het verhaal over het verlies van zijn betovergrootvader die in 1953 in Sint-Maartensdijk woonde.

De man verloor een kleindochter tijdens de ramp. "Toen het water kwam, had zij zich krampachtig vastgeklampt aan de deurknop van het huis. Zo heeft ze zich urenlang vastgehouden, totdat uiteindelijk een sloep in zicht kwam op weg naar haar huis", vertelde Van der Hoek.

"Verkrampd door kou en uitputting hield ze het in het zicht van haar redding, helaas niet meer vol. Voor de ogen van haar redders en familie liet ze de deurknop los en verdween in de golven. Zij is nooit meer gevonden."

De storm van toen is allang gaan liggen, het water bleef. "*Burgemeester Jack van der Hoek*

De burgemeester noemde herdenken en het vertellen van verhalen belangrijk. Niet alleen voor de verwerking, maar ook om te zorgen dat we waakzaam blijven. "De storm van toen is al lang geleden gaan liggen. Het water bleef."

'Ik kan me die zorgen een klein beetje voorstellen'

Ook kinderburgemeester Josefien van der Meer gaf een toespraak. Zij legde de link met de coronapandemie. "Terwijl ik dit schrijf bedenk ik me hoe die kinderen zich toen gevoeld moeten hebben. Ik denk dat ze bang waren, bezorgd over hun toekomst."

"Ze vroegen zich vast af wanneer ze vrienden en familie weer konden zien. Wanneer ze weer naar school konden gaan. In deze rare tijd voel ik me ook wel eens onzeker. Natuurlijk is het niet te vergelijken met de angst die mijn leeftijdsgenoten die nacht hebben meegemaakt. Maar een klein beetje kan ik me die zorgen voorstellen."